

τῷ ἀνάλογον. Τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν τῶν ὀστέων φύσιν τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον τοῖς ζώοις.

ΚΕΦ. Η.

VIII. Ἔστι δὲ καὶ ὁ χόνδρος τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς ὀστοῖς, ἀλλὰ τῷ μᾶλλον διαφέρει καὶ ἥττον. Καὶ ὥσπερ οὐδ' ὀστοῦν, οὐδ' ὁ χόνδρος αὐξάνεται, ἂν ἀποκοπῇ. Εἰσὶ δ' ἐν μὲν τοῖς χερσαίοις καὶ ζωοτόκοις τῶν ἐναίμων ἄτρητοι οἱ χόνδροι, καὶ οὐ γίνεται ἐν αὐτοῖς, ὥστερ ἐν τοῖς ὀστοῖς, μυελός· ἐν δὲ τοῖς σελαχώδεσιν (ταῦτα γὰρ ἐστὶ χονδρά-
 10 ἀνάλογον τοῖς ὀστοῖς χονδρῶδες, ἐν οἷς ὑπάρχει ὑγρότης μυελώδης. Τῶν ζωοτοκούντων δὲ πεζῶν περὶ τε τὰ ὦτα χόνδροι εἰσὶ καὶ τοὺς μυκτῆρας καὶ περὶ ἕνια ἀκρωτήρια τῶν ὀστέων.

ΚΕΦ. Θ.

IX. ἔτι δ' ἔστιν ἄλλα γένη μορίων, οὔτε τὴν αὐτὴν
 15 ἔχοντα φύσιν τούτοις, οὔτε πόρρω τούτων, οἷον ὄνυχές τε καὶ ὀπλαὶ καὶ χηλαὶ καὶ κέρατα, καὶ παρὰ ταῦτα ἔτι ῥύγχος, οἷον ἔχουσιν οἱ ὄρνιας, ἐν οἷς [μόνοις] τῶν ζώων ὑπάρχει τὸ τοιοῦτο μόριον. Ταῦτα μὲν γὰρ καὶ καμπτὰ καὶ σχιστά· ὀστοῦν δ' οὐδὲν καμπτόν, οὐδὲ σχιστόν, ἀλλὰ θραυστόν.
 20 Καὶ τὰ χρώματα τῶν κεράτων καὶ ὀνύχων καὶ χηλῆς καὶ

16. Καὶ ἔτι παρὰ ταῦτα Bk. — 17. Ἐν οἷς ὑπάρχει ταῦτα τὰ μόρια τῶν ζώων Bk. — 20. Καὶ ὀνύχων] καὶ τῶν ὀνύχ. Bk.